

використання соціальної мережі для інформування про безпечність турів та підтримки місцевої культури і традицій Прикарпаття.

Отже, попри значні труднощі, туризм у західному регіоні України демонструє стійкість і здатність адаптуватися до нових умов. Розвиток внутрішнього туризму, акцент на безпечних маршрутах і співпраця з місцевими громадами сприяють збереженню туристичної активності. Подальше відновлення галузі залежатиме від стабілізації ситуації в країні та модернізації інфраструктури.

Список використаних джерел:

1. Державне Агентство з розвитку туризму України. URL: <https://www.tourism.gov.ua/>

2. Писаревський І.М., Богдан Н.М. Туристична галузь України: проблеми військового періоду та напрями повоєнного відновлення. Сучасні тенденції розвитку індустрії туризму та гостинності: глобальні виклики»: матеріали III міжнародної науково-практичної конференції, м. Харків / колектив авторів; Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова, 2024. С. 3– 5

Kvasnii L. G.,

candidate of economic sciences, professor of the department of mathematics and economics, Ivan Franko State pedagogical university of Drohobytsk, Ukraine

Skrypnyk O. A.

second (master's) level of higher education, Ivan Franko state pedagogical university of Drohobych, Ukraine

НЕОБХІДНІСТЬ АНТИКРИЗОВОЇ СТРАТЕГІЇ В УПРАВЛІННІ

БАНКОМ

THE NEED FOR AN ANTI-CRISIS STRATEGY IN BANK MANAGEMENT

В умовах сучасної економіки, що характеризується високою волатильністю, банківські установи стикаються з численними викликами та ризиками. Серед основних загроз для банків можна виділити фінансові кризи,

зміни в регуляторній політиці, нестабільність валютних ринків та кредитні ризики. Особливий вплив в сучасних умовах має чинник війни в Україні. Щоб зберегти стабільність та забезпечити стійкий розвиток, банкам необхідно розробляти антикризові стратегії, які дозволять оперативно реагувати на зовнішні та внутрішні загрози.

Антикризова стратегія є системою заходів, спрямованих на захист банку від наслідків негативних економічних явищ. Вона охоплює не лише механізми мінімізації ризиків, але й інструменти для адаптації до нових умов, що виникають у період кризи. Розробка такої стратегії передбачає аналіз поточних та потенційних загроз, оцінку фінансових показників банку, а також впровадження нових методів управління ризиками.

Процес розробки антикризової стратегії банку складається з кількох ключових етапів, кожен з яких відіграє важливу роль у створенні ефективної системи управління під час кризових ситуацій (Таблиця 1).

Таблиця 1. Основні етапи розробки антикризової стратегії

Етап	Характеристика етапів
Аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища	Оцінка економічної та політичної ситуації, змін у регуляторній політиці, діяльності конкурентів. Вивчення внутрішніх показників банку: фінансові звіти, ліквідність, кредитні ризики.
Визначення ключових загроз	Виявлення основних зовнішніх та внутрішніх ризиків, таких як валютні коливання, макроекономічні шоки, кредитні ризики та зміни на ринку фінансових послуг.
Розробка антикризових заходів	Розробка конкретних превентивних і реактивних заходів: реструктуризація активів, оптимізація витрат, підвищення ефективності управління ліквідністю та ризиками.
Оцінка ризиків	Використання методів кількісного та якісного аналізу ризиків: сценарне моделювання, стрес-тестування, аналіз чутливості для оцінки впливу загроз на діяльність банку.
Розробка стратегії фінансової стабілізації	Визначення короткострокових та довгострокових цілей для підвищення стабільності банку: зміцнення капіталу, управління активами, диверсифікація фінансових інструментів.
Впровадження антикризових заходів	Реалізація плану дій для зниження негативних наслідків кризи, зокрема через підвищення операційної ефективності та управління ризиками.
Моніторинг і коригування стратегії	Постійний моніторинг виконання антикризової стратегії, аналіз її ефективності, своєчасне коригування залежно від змін в економічному середовищі та ситуації на ринку.

Першим етапом розробки антикризової стратегії є детальний аналіз як зовнішнього середовища, так і внутрішніх процесів банку. Це включає оцінку економічної та політичної ситуації на ринку, моніторинг змін у законодавстві та регуляторній політиці, а також аналіз діяльності конкурентів. Внутрішній аналіз охоплює оцінку фінансових показників банку, ліквідності, рівня кредитних ризиків та ефективності операційних процесів.

На основі проведеного аналізу необхідно визначити основні загрози для банку. Серед них можуть бути макроекономічні шоки, значні коливання валютних курсів, підвищення вартості кредитування або падіння попиту на фінансові послуги. Важливо також оцінити ймовірність виникнення внутрішніх криз, пов'язаних з неефективним управлінням активами, недостатньою ліквідністю або проблемами з платоспроможністю клієнтів.

Після визначення основних загроз слід розробити конкретні антикризові заходи:

- оптимізація внутрішніх процесів, зниження витрат, впровадження нових фінансових інструментів для підтримки ліквідності.
- реструктуризація боргів, залучення додаткового капіталу, проведення ревізії кредитних портфелів.
- диверсифікація діяльності, вихід на нові ринки, підвищення ефективності управління активами та пасивами.

Крім того, необхідно визначити короткострокові та довгострокові цілі антикризової стратегії, що дозволить банку адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі.

Ключовим аспектом розробки антикризової стратегії є оцінка ризиків та побудова системи управління ними. Для цього необхідно використовувати методи кількісного та якісного аналізу ризиків, такі як сценарне моделювання, стрес-тестування та аналіз чутливості. Важливим є також створення системи раннього попередження банкрутства, яка допоможе виявляти потенційні кризи на ранніх стадіях і оперативно вживати необхідні заходи.

Список використаних джерел:

1. Копилюк О. І., Музичка О. М., Лозинська О. І. Стратегічний підхід до антикризового управління в банках України. *БІЗНЕСІНФОРМ*. № 10. 2019. С. 226-233
2. Пшик Б. І. Антикризове управління у фінансовій діяльності банку: теоретико-методологічні аспекти. *Вісник Університету банківської справи*. 2017. № 2. С. 50–54

Lopatyshkina Alla

chief state inspector of the operational department of the anti-smuggling and violation of customs regulations department of the Mykolaiv customs, Ukraine

Prokonyuk Serhii

graduate student of the department of public management and administration and international economy of the Mykolaiv national agrarian university, Ukraine

ЄВРОПЕЙСЬКА МОДЕЛЬ ВДОСКОНАЛЕННЯ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

THE EUROPEAN MODEL OF IMPROVING CUSTOMS POLICY IN UKRAINE

На сучасному етапі важливим пріоритетом у розвитку та зовнішній економічній політиці України є прагнення до євроінтеграції. Це призводить до зміни стандартів у галузі економіки, соціальної сфери та політики. Митна політика грає ключову роль в забезпеченні ефективності всіх сфер життєдіяльності країни, оскільки відносини у цій галузі сприяють розвитку міжнародних взаємозв'язків, торгівлі, наповненню бюджету через митні платежі та позиціонуванню країни на міжнародній арені.

Гармонізація норм і стандартів митної політики з європейськими правилами є важливим завданням, спрямованим на забезпечення швидкого та безперешкодного вступу України до Європейського співтовариства. Тому удосконалення реалізації митної політики з урахуванням європейських